

mellem farvede og usarvede Varer end oprindelig foreslaaet af Regjeringen og senere vedtaget her i Thinget. Det er en Virkning af Farvetolden, som ikke tilstrækkelig var bleven paaagtet, men som der er blevet taget Hensyn til under senere Forhandlinger, og som man derfor har troet at burde rette her. En af de vigtigere Afgøisler fra Forslaget i 1873—74 er med Hensyn til Uldvarer. Klædetolden er nu 2 Mark, den blev i 1872—73 af Folkethinget forandret til 5 pSt. af Værdien; her er den imidlertid foreslaaet sat til 40 Ore. Der er vel blandt Forslagsstillerne flere, som endnu mene, at en Værditold paa Klæde vilde være at foretrække, og jeg tør sige, at alle Forslagsstillerne vilde have denne Mening, dersom ikke praktiske Banfeligheder vare overveiede derimod. Men Alle maa være enige om, at den Told, som i 1872—73 blev foreslaaet, efter de senere fremkomne Oplysninger er langt lavere, end man havde tilfjaget, at sætte den, og Spørgsmaalet maatte derfor under alle Omstændigheder fremfalde en fornyet Overveielse. Man har ikke troet det rigtigt at foranledige en saadan Nedsættelse ved denne Leilighed, og derfor have alle Forslagsstillerne været enige om nu at foreslaa Vægttold og forlade Tanken om en Værditold paa Klædevarer. For Høllke er den af Folkethinget i 1872—73 vedtagne Told af 6 Kroner gjenoptagen paa nærværende Forslag. Jeg maa bemærke, at jeg og maasse flere af Forslagsstillerne have haft Betænkelighed derved, men alle Forslagsstillerne ere enige om, at Silke hører til de Artikler, for hvilke der bør sættes saa høi Told som mulig, og ligeledes ere vi enige om, at dette Spørgsmaal, hvor høi Tolden paa Silke kan være, ikke er tilstrækkelig undersøgt, og vi have derfor ved nærværende Forslag i alt Fald villet foranledige en nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal, inden man fraviger det Forslag, som blev vedtaget 1872—73. Med Hensyn til Halvfilkevarer blev det af det ifjor nedsatte Udvalg oplyst, at det Forhold, hvori Tolden paa Halvfilkevarer staaer til Tolden paa Høllkevarer, var mindre rigtigt saavel i den nuværende Toldtarif som i de tidligere Forslag, idet Tolden paa disse to Artikler bør forholde sig paa den Maade, at Tolden paa Halvfilkevarer bør være lige med det Halve af Tolden paa Høllkevarer plus det Halve af Tolden paa Uldvarer. Herefter vil den efter det nuværende Forslag ikke blive 4 Kr., saaledes som det var vedtaget af Folkethinget ifjor, men kun 3 Kr. 20 Ore. Man er bleven ledet hen paa denne Undersøgelse ved at betragte det eiendommelige Misforhold, som finder Sted med Hensyn til Indførsel af Halvfilkevarer, som endog i enkelte Aar er aftagen; i andre Aar har været stationær, medens Indførselen af Høllkevarer ligesom af andre Manufakturvarer og de fleste andre Artikler er stegen i en ganske betydelig Grad. Dette finder sin naturlige Forklaring deri,

at Tolden ikke alene absolut, men ogsaa relativt til de beslagtede Artikler har været saa høi. Det er dette sidste, det relative Forhold, man har villet forandre, saaledes at det kommer til at staa i det nævnte Forhold til Tolden paa Høllkevarer og paa Uldvarer. Hvad Suffertolden angaar, have Forslagsstillerne med Hensyn til raffineret Sukker fulgt det Forslag, som blev vedtaget i 1872—73 her i Thinget, at sætte Tolden til 11½ Ore. Derimod har man med Hensyn til de øvrige Sorter af Sukker sluttet sig til den nu gjældende Ordning, som jo er traadt i Kraft igjen den 1ste April forrige Aar, efterat den lille Suffertold blev var ubløben. Man har ikke fundet det rigtigt at gjenoptage Hovedbestemmelserne fra denne Lov, efterat den var bortfalden; noget andet vilde det have været at fortsætte med dem, medens de bestode; men man er i saa Henseende enig med Regjeringen, der betragter Forholdet paa samme Maade, at disse Bestemmelser vistnok ikke bør kaldes til Live igjen. Den Begunstigelse, som er tilfjaget ved de vestindiske Kolonier ved en Lettelse i Indførslen af Muskovados, vil være mindre fornøden, naar den Lov, som er forelagt af Regjeringen om Suffertogier paa St. Croix, gaar igjennem, hvilket jo maa antages efter Udvalgets nu afgivne Betænkning. Ligeledes er det blevet oplyst ved Undersøgelse af en Række forskellige Arter af Sukker, at de saakaldte Fariner, der vare blevene stærkt besatte ved Loven af 1871, have en betydelig ringere Sukkerholdighed end de tilsvarende Nummere baade af Muskovados og daffede Sukker, saaledes at, hvis de skulde beskattes efter Sukkerholdigheden, burde de sættes i en lavere Told i Stedet for i en høiere. Overhovedet er det blevet oplyst ved den anførte Undersøgelse af forskellige Arter af Sukker, at de saakaldte Amsterdammer Standard Prøver afgive en temmelig usikker Maal for Sukkerholdigheden, der skulde være Besatningsgrundlaget, og at man derfor ikke bør udstrække Delingen af Sukker paa dette Grundlag videre, end det nu finder Sted. Af Udvalget ifjor var der udtaalt, at man burde komme til senere at ophæve Udskillelsen mellem de forskellige Arter af Sukkerpositioner og at beskaffe enten alle Sukker under Et og da indføre en særegen Bestemmelse for Raffinaderiernes Vedkommende eller ogsaa at fastsætte en særegen Told for raffineret Sukker og en særegen Told for uraffineret Sukker under Et. Dette er en Række, som jeg for mit Vedkommende vilde anse det for rigtigt at faae gennemført; men dels er der visse Forberedelser og Undersøgelser, som forinden maatte træffes herhjemme, og dels vil det vist ikke være rigtigt at gennemføre den, før Fællestogierne ere komne i Stand i Vestindien, og denne Række burde derfor udsættes i nogle Aar. Derfor har man ikke bragt denne Række til Udførelse i nærværende Forslag, men har fundet det rigtigt at blive staaende ved den